

Leaderless Resistance

Odpor bez vodcu

Louis Beam

Blood & Honour Slovensko

*Esej s týmto názvom bol po prvýkrát vytlačený vo februári 1992 v časopise The Seditonist (Povstalec) v U.S.A. v rámci rozhovoru s Louisom Beamom. **Louis Beam** je známy americký belošký aktivista a autor, vodca známej skupiny Aryan Nations (Árijské národy).*

Koncept bez vodcovského odporu bol navrhnutý plukovníkom Uliusom Louisom Amossom, ktorý bol zakladateľom International Service of Information Incorporated (spoločnosť zaoberajúca sa všetkým ohľadne špionáže, vyzvedačstva a spracovávaní informácií- pozn. prekl.) v Baltimore a v Marylande. Plukovník Amoss umrel pred viac než 15 rokmi, ale behom svojho života bol neúnavným protivníkom komunizmu a tiež skúseným spravodajským pracovníkom.

Po prvýkrát písal plk. Amoss o odpore bez vodcu 17.apríla 1962. Jeho teória organizácie bola prvotne namierená proti hrozbe komunistického prevzatia moci v Spojených Štátoch. Súčasný

pisateľ ťaží z toho, že roky spolupracoval s plk. Amossom, berie tieto teórie a pokúša sa ich vysvetliť znova.

Plk. Amoss sa obával komunistov. Tento autor sa obáva federálnej vlády. Komunizmus v súčasnosti nepredstavuje hrozbu pre niekoho v Spojených Štátoch, zatiaľ čo federálna tyrania predstavuje hrozbu pre KAŽDÉHO. Tento pisateľ našťastie žil tak dlho, aby videl posledný výdych komunizmu, ale možno nanešťastie bude žiť tak dlho, aby ešte videl posledné smrteľné zalapanie po dychu slobody v Amerike.

V nádeji, že nejakým spôsobom môže Amerika ešte vyprodukovať statočných synov a dcéry, dôležité k tomu, aby v boji porazili stále rastúcu perzekúciu a útlak, ponúka túto esej. Úprimne povedané, je teraz iba malá nádej uniknúť. Tých, ktorí milujú slobodu a veria v nezávislosť natoľko, aby za ňu bojovali je málo, ale v lone každého kedysi veľkého národa zostávajú ukryté perly dávnejšej veľkosti.

Sú tam. Díval som sa do ich žiariacich očí, zdieľal som s nimi chvíľku v plynutí môjho života. Páčilo sa mi ich priateľstvo, znášal som s nimi aj ich bolesť a oni so mnou moju. Sme skupina bratov zrodenej z rovnakej pôdy, získavame silu jeden od druhého, ako sa po vrháme do bitky o ktorej všetci slabí, zbabelí ľudia hovoria, že ju nemôžeme vyhrať. Možno nie... ..ale vlastne, možno môžeme. Neskončila dovtedy kým posledný bojovník nebude pochovaný alebo uväznený, alebo sa to iste prihodí tým ktorí chceli zničiť slobodu.

Ak zabudneme na katastrofické udalosti, bude boj pokračovať ešte roky. Postupom času bude aj tým najnechápanejším medzi nami jasné, že vláda je najhlavnejšou hrozbou života a slobody ľudu. Dnešné utlačovanie je iba pred stupňom toho, čo plánuje do budúcnosti. Zatiaľ medzi nami existujú tí, ktorí dúfajú, že sa nejako podarí zopár ľuďom to, v čom ich neuspelo už mnoho.

Sme si vedomí toho, že než dôjde ku zlepšeniu, určite dôjde najprv ku zhoršeniu, pretože vláda ukazuje ochotu použiť prostriedky policajného štátu proti disidentom krutejšie než kedykoľvek predtým. Táto meniac sa situácia ujasňuje, že tí, ktorí stoja v opozícii voči štátnej represii, musia byť pripravení meniť, prispôbovať a modifikovať svoje chovanie, stratégiu a taktiku tak, ako to okolnosti vyžadujú. Neschopnosť uznať nové metódy a zaviesť ich ako dôležité uľahčí úsilie vlády utláčať. Je povinnosťou každého vlastenca zneprijať tyranovi život. Keď v tom jedinec zlyhá, sklame nielen seba, ale aj svoj národ.

S týmto na pamäti musíme preveriť skúškou spoľahlivosti súčasné metódy odporu k tyranii, využívané tými, ktorí milujú svoju rasu, kultúru a dedičstvo. Metódy musia byť objektívne posúdené podľa svojej účinnosti, a tiež s ohľadom na to, či represívne úmysly vlády skôr umožňujú alebo sťažujú. Tie, ktoré neprispievajú k podpore našich cieľov, musia byť vyradené, pretože inak vláda získa prospech z toho, že nie sme schopní to urobiť.

Pretože čestní muži, ktorí sa spoločne spojili do skupín alebo asociácií politického alebo náboženského pôvodu sú ľživo označovaní za „domácich teroristov“ alebo „sektárov“ a utlačovaní, stane sa nutným zvážiť iné metódy organizácie alebo, ako si vec môže celkom dobre vyžiadať, ne - organizácia.

Každý by si mal uvedomiť, že nie je v záujme vlády eliminovať všetky skupiny. Pár ich musí zostať, aby sa vytvorila dymová clona pre verejnosť, že Amerika je „slobodná demokratická

zem“, kde je povolený disent. Ale väčšina organizácií, ktoré majú potenciál pre účinný odpor, nebude dovolené pokračovať. Každý, kto je tak naivný, že verí, že najmocnejšia vláda sveta nezničí hocikoho, kto predstavuje skutočnú hrozbu tejto moci, by nemal byť aktivistom, ale radšej by si mal doma opakovať politickú históriu.

Otázka koho ponechajú na pokoji a koho nie bude zodpovedaná tým, ako skupiny a jednotlivci pristupujú k niekoľkým faktorom ako sú: vyvarovanie sa plánov na povstanie, odmietnutie slabomyselných nespokojencov, dôraz na kvalitu účastníkov, vyvarovanie sa všetkých kontaktov s predsunutými ľuďmi federálnej vlády- tj. Médii- a nakoniec kamufláž (ktorá sa dá definovať ako schopnosť splynúť v očiach verejnosti s kompromitovanejšími skupinami odporu, s hlavným prúdom „kóšer“ asociácií, ktoré sú všeobecne považované za neškodné).

Predovšetkým ale bude vecou toho, či akákoľvek organizácia bude mať v budúcnosti povolené pokračovať, akú veľkú hrozbu skupina znamená. Nie však hrozbu pokiaľ sa týka svojej ozbrojenej sily alebo politickej schopnosti, pretože taká v súčasnosti neexistuje, ale skôr hrozbu čo sa týka potenciálu. Je to potenciál čoho sa federálni agenti boja najviac. Či tento potenciál má jednotlivec alebo skupina je jedno. Agenti sledujú potenciálnu hrozbu z hľadiska toho, čo môžu očakávať v situácií podnecujúcu k akcií zo strany organizácie odporu alebo jednotlivca. Presné spravodajské záznamy im umožnia odhadnúť tento potenciál. Ukázať svoje triumfy ešte pred vynesením kariet je istá cesta k porážke.

Hnutie za slobodu sa rýchlo blíži k bodu, keď pre mnoho ľudí voľba patriť do nejakej skupiny nebude existovať. Pre iných bude členstvo v skupine životaschopnou voľbou iba pre bezprostrednú budúcnosť. Nakoniec, a asi o mnoho skorej ako väčšina verí, že je to možné, cena zaplatená za členstvo prevyší akýkoľvek získaný prospech. Ale teraz niektoré existujúce organizácie často slúžia užitočnému účelu buď pre nováčikov, ktorí nimi môžu byť uvedení do ideológie boja, alebo pre tvorbu pozitívnej propagandy, ktorá sa dostane k potenciálnym bojovníkom za slobodu. Je isté, že pre väčšiu časť ľudí sa tento boj rýchlo stáva záležitosťou individuálnej akcie, v ktorej každý kto sa jej zúčastní súkromne rozhoduje v tichosti svojho srdca: pre odpor akýmkoľvek nutnými prostriedkami.

Je ťažké odhadnúť čo druhí urobia, pretože žiadny človek skutočne nepozná srdce iného človeka. Je dosť vôbec vedieť, čo človek sám urobí. Jeden veľký učiteľ kedysi povedal: „Poznaj sám seba“. Iba niekoľkým ľuďom sa to naozaj podarí, ale nech si každý z nás sám sebe sľúbi, že sa len tak nepodvolí osudu, ktorý nám naplánovali naši možní budúci páni.

Koncept odporu bez vodcu nie je ničím menším než úplným opustením teórií organizácie. Ortodoxná schéma organizácie názorne reprezentuje pyramída, kde dole je masa a na vrchole je vodca. Tento základ organizovania sa dá vidieť nielen v armáde, ktorá je samozrejme najlepším príkladom pyramídovej štruktúry, kde masa vojakov (prostých pešiakov) je zodpovedná desiatnikom, ktorí sú zase zodpovední ďalšiemu nadriadenému a tak ďalej na rebríčku velenia až ku generálom na vrchole. Ale rovnakú štruktúru môžeme vidieť v korporáciách, v dámskych záhradných kluboch a v samotnom našom politickom systéme. Táto ortodoxná „pyramídová“ schéma organizovania je dnes takmer prakticky vo všetkých existujúcich politických, sociálnych a náboženských štruktúrach vo svete, od Federálnej vlády až po rímskokatolícku cirkev.

Ústava Spojených Štátov sa v múdrosti zakladateľov, snažila zjemniť diktátorskú podstatu povahy

pyramídovej organizácie rozdelením moci do troch skupín: výkonné, zákonodarnej a súdnej. Ale pyramída zostáva v podstate nedotknutá.

Táto schéma organizácie- pyramída- nie je iba zbytočná, ale aj krajne nebezpečná pre účastníkov, pokiaľ je použitá v hnutí odporu proti štátnej tyranii. Obzvlášť je tomu tak v technologicky vyspelých spoločnostiach, kde elektronický dohľad môže často preniknúť touto štruktúrou a odhaliť tak reťazec velenia. Skúsenosť opakovane odhalila, že protištátne politické organizácie využívajúce túto metódu velenia a kontroly sú ľahkou korisťou pre vládnú infiltráciu, chytenie do pasce a zničenie zúčastnených osôb. To bolo opakovane pozorované v Spojených Štátoch, kde sa provládni infiltranti alebo agenti provokatéri votrú do vlasteneckých skupín a ničia ich zvnútra.

V pyramídovej forme organizácie môže infiltrant zničiť čokoľvek, čo je pod úrovňou jeho infiltrácie a často tiež tých, čo sú nad ním. Kebyže sa zradca infiltroval až na vrchol, tak je celá organizácia od hora dole kompromitovaná a môže byť ľubovoľne rozoštvaná.

Moderným príkladom systému buniek vzatých z lavicovej politiky sú komunisti. Komunisti, aby sa vyhli zrejším problémom v pyramídovej organizácii priviedli k dokonalosti systém buniek. Mali množstvo nezávislých buniek, ktoré operovali úplne izolovane jedna od druhej a obzvlášť bez znalosti o sebe navzájom, ale boli zriadené spoločne ústredným vedením. Napríklad sa vie, že behom 2. svetovej vojny existovalo vo Washingtone najmenej šesť tajných komunistických buniek operujúcich na vysokých úrovniach vo vláde Spojených Štátov (plus všetci otvorení komunisti, ktorí boli chránení a podporovaní prezidentom Roosveltom), ale iba jediná z buniek bola vykorenená a zničená. Koľko ďalších ešte vlastne operovalo nedokáže nikto s istotou povedať.

Komunistické bunky, ktoré operovali v U.S.A. až do konca roku 1991 pod sovietskou kontrolou mohli mať vo velení vodcu, ktorý zaujímal spoločenskú pozíciu, ktorá sa javila ako veľmi nízka. Mohol byť napríklad čašník v reštaurácii, ale v skutočnosti plukovníkom alebo generálom v Sovietskej tajnej službe KGB. Pod ním mohlo byť mnoho buniek a osoba aktívna v jednej bunke skoro nikdy nevedela nič o jednotlivcoch, ktorí boli aktívni v iných bunkách. V skutočnosti členovia iných buniek mohli podporovať tú bunku, ktorá čelila útoku a obyčajne jej poskytovali veľmi silnú podporu mnohými spôsobmi. To je bezpochyby minimálne čiastočný dôvod, že kedykoľvek v minulosti pokiaľ boli napadnutí komunisti v tejto zemi, ich podpora sa objavila na mnohých nečakaných miestach.

Účelná a účinná operatívnosť systému buniek podľa komunistického modelu je samozrejme závislá na ústrednom vedení, čo znamená pôsobivú organizáciu financovanú z vrcholu a podporovanú z vonkajšku, to všetko komunisti mali. Samozrejme, že americkí vlastenci nemajú žiadnu z týchto vecí na vrchole alebo kdekoľvek inde, a tak je účinná organizácia buniek založená na sovietskom systéme operovania nemožná.

Dve veci sú z vyššie popísanej diskusie jasné. Za prvé, že do pyramídovej formy organizácie sa dá ľahko preniknúť a preto nie je spoľahlivou metódou organizovania v situáciách, keď má vláda zdroje a túžbu preniknúť štruktúrou, čo je situácia v tejto zemi. Za druhé, že normálne predpoklady pre štruktúru buniek založenej na komunistickom modeli v U.S.A. pre vlastencov neexistujú. Ak sme toto pochopili, ostáva otázka: „Aká metóda ostáva pre tých, ktorí odporujú štátnej tyranii?“

Odpoveď prichádza od plukovníka Amossa, ktorý navrhol organizáciu spôsobom „**Priezračnej Bunky**“, ktorú nazval ako odpor bez vodcu. To je systém organizovania, ktorý je založený na princípe buniek, ale nemá žiadnu ústrednú kontrolu alebo vedenie, čo je vlastne celkom totožné s metódami používanými výbormi korešpondencie behom americkej vojny za nezávislosť. Pri použití konceptu odporu bez vodcu operujú všetci jednotlivci a skupiny od seba nezávisle a nikdy sa neohlasujú ústrednému vedeniu alebo jednému vodcovi pre rozkazy alebo inštrukcie ako by to urobili tí ktorí patria do typickej pyramídovej organizácie.

Na prvý pohľad sa taká forma organizovania zdá nerealistická predovšetkým preto, že tu neexistuje žiadna organizácia. Ostáva opäť prirodzená otázka ako majú priezračné bunky a jednotlivci spolupracovať navzájom, keď medzi nimi neexistuje žiadna komunikácia alebo ústredné riadenie?

Odpoveď na túto otázku je veľmi jednoduchá, účastníci programu odporu bez vodcu pre využitie priezračnej bunky alebo individuálnej akcie musia presne vedieť, čo robia a ako to urobia. Stáva sa zodpovednosťou jedinca osvojiť si nutné vedomosti a informácie k tomu, čo sa má urobiť. To v žiadnom prípade nie je tak nepraktické, ako to vyzerá, pretože je iste pravda, že v akomkoľvek hnutí majú všetky zúčastnené osoby totožný obecný pohľad na vec, zdieľajú rovnakú filozofiu a obecne reagujú na danú situáciu podobným spôsobom. Dávnejšia história výborov korešpondencie behom americkej vojny za nezávislosť ukazuje, že je to pravda.

Pretože celkovým účelom odporu bez vodcu je poraziť štátnu tyraniiu, všetci členovia priezračnej bunky alebo jednotlivci budú mať tendenciu reagovať na vonkajšie udalosti rovnakým spôsobom s využitím obvyklej taktiky odporu. Nástroje informovania ako sú noviny, letáky, počítače atď., ktoré sú prístupné všetkým, udržiavajú každú osobu informovanú o udalostiach, počítajúcimi s odozvou, ktorá si vyžiada mnoho variácií. Nikto nikomu nemusí poslať objednávku. Idealisti, ktorí sú úplne oddaní veci slobody, pristúpia k činu, keď ucítia, že čas dozrel, alebo si vezmú príklad z tých, čo ich predbehnú. Aj napriek tomu, že je pravda, že sa dá mnoho vecí tomuto druhu štruktúry vytknúť ako metóde odporu, musíme si uvedomiť, že odpor bez vodcu je dieťaťom nutnosti. Alternatívy k tejto metóde sa ukázali ako neúčinné alebo nepraktické. Odpor bez vodcu už dávnejšie fungoval počas americkej vojny za nezávislosť, a kebyže ho tí, ktorí sú naplno oddaní veci použijú, bude fungovať aj dnes.

Ani sa nemusí pripomínať, že odpor bez vodcu vedie k veľmi malým bunkám odporu alebo bunkám odporu zloženým z jedného človeka. Tí, ktorí sa pripojujú k organizáciám, aby sa hrali na „predstierajme ako že“ alebo sa radi „združujú“ budú rýchlo zničení!!!. Zatiaľ čo pre tých, ktorí berú vážne svoju opozíciu k federálnej vláde je toto presne to, po čom túžia. Z pohľadu tyranov a budúcich možných vodcov vo federálnej byrokracii a policajných agentoch nie je nič žiadanejšieho než, aby tí, ktorí sú voči nim v opozícií boli ZJEDNOTENÍ vo svojej štruktúre velenia a aby KAŽDÁ osoba, ktorá je proti nim, patrila do skupiny s pyramídovou štruktúrou. Také skupiny a organizácie sa jednoducho rozbiehajú!! Obzvlášť vo svetle skutočnosti, že Ministerstvo spravodlivosti slúbilo v roku 1987, že nebude nikdy existovať žiadna iná skupina, ktorá bude v opozícií proti nim, než taká v ktorej bude aspoň jeden informátor!!! Títo federálni „priatelia vlády“ sú spravodajskí agenti Z.O.G. a A.D.L. Zbierajú informácie, ktoré môžu byť použité podľa ľúbosti federálnym úradom vyšetrovania k obvineniu. Bojové pole je vyznačené.

Preto sú POTREBNÍ vlastenci, aby učinili vedomé rozhodnutie, že buď podporia vládu v ich nelegálnom sledení (tým, že budú pokračovať v starých metódach organizovania a odporu) alebo nepriateľovi sťaží jeho prácu zavedením účinných protiopatrení.

Teraz sa bezpochyby objavia duševne postihnutí ľudia, ktorí precítene prednesú svojim najkrajším „červeno- modro- bielym“ hlasom (narážka na farby vo vlajke U.S.A. a na úbohých vlastencov) na pódiu s americkou vlajkou zavesenou v pozadí a s osamelým orlom stúpajúcim k nebu nad ňou: „No a čo, že vláda sledí? Neporušujeme žiadne zákony.“ Také zmrzačené myslenie u akejkoľvek serióznej osoby je najlepším príkladom, že je nutné zvláštne vzdelávanie na viac. Človek, ktorý toto povie je úplne mimo kontaktu s politickou realitou tejto zeme(to platí aj u nás pozn. prekl.) a je nespôsobilý byť vodcom niečoho iného než psieho záprahu v divočine na Aljaške. Starý spôsob myslenia typu „Narodený 4.júla“ (narážka na dátum získania americkej nezávislosti pozn. prekl.), ktorý tak veľmi ovplyvnil myslenie árijského amerického vlastenca v minulosti, ho v budúcnosti nezachráni pred vládou. „Prevýchova“ pre nemysliacich tohto typu sa bude odohrávať vo federálnom väzenskom systéme, kde nie sú žiadne vlajky ani orly, ale hromady ľudí, ktorí „neporušili žiadny zákon“.

Väčšina skupín, ktoré „zjednocujú“ svojich nerovných nasledovníkov do jednoliatej štruktúry má krátky politický život. Preto ti vodcovia hnutí, ktorí neustále volajú po jednotnej organizácii spíše než po žiadanej jednote účelu, obvykle spadajú do jednej z troch kategórií:

- 3. Najskôr nie sú spolaľiví politickí taktici, ale skôr iba oddaní muži, ktorí cítia, že jednota by pomohla ich veci, neuvedomujú si však, že vláda bude mať veľký prospech z takého úsilia. Cieľ federálnych agentov uväzniť alebo zničiť všetkých, ktorí stoja proti nim je uľahčený v pyramídovej organizácii.*
- 4. Alebo možno úplne nechápu boj ktorého sa zúčastňujú a to, že vláda proti ktorej stoja vyhlásila štátnu vojnu všetkým, ktorí bojujú za vieru, národ, slobodu, vlastenectvo a ústavnú slobodu. Tí pri moci použijú akékoľvek prostriedky, aby sa zbavili opozície*
- 5. Tretia kategória tých, čo volajú po jednote, a dúfajme, že je to menšina, tvoria muži, ktorí túžia viac po predpokladanej moci, ktorú by im poskytla veľká organizácia, než po skutočnom dosiahnutí ich vyhláseného cieľa.*

Naopak POSLEDNÁ vec, ktorú federálni fízli chcú, pokiaľ by mali v tejto veci na výber, je tisíce rôznych malých priezračných buniek stojacich proti nim. Je jednoduché pochopiť prečo. Taká situácia je spravodajskou nočnou morou pre zámer vlády vedieť všetko, čo len môžu o tých, ktorí sú proti nim. Federálni agenti schopní zhromaždiť ohromnú silu v počtoch ľudí, zdrojov, spravodajských informácií a potenciálu v akýkoľvek čas, potrebujú iba ohnisko na ktoré zamerajú svoj hnev. Jediný prienik do pyramídovej štruktúry organizácie môže viesť k zničeniu celku. Zatiaľ čo odpor bez vodcu nepredstavuje jedinou možnosť pre federálov zničiť značnú časť odporu.

S prehlásením Ministerstva spravodlivosti, že 300 agentov FBI pôvodne vyčlenených na sledovanie sovietskych špiónov v U.S.A. (domáca kontrarozviedka) bude použitých v „boji proti zločinu“, pripravuje federálna vláda cestu pre hromadný úder proti tým osobám, ktoré stoja proti ich politike. Mnoho protivládnych skupín oddaných záchrane Ameriky našich predkov môže skrátka očakávať, že pocíti nápor nového, federálneho útoku na slobodu.

*Preto je jasné, že prišiel čas znovu premyslieť tradičnú stratégiu a taktiku, čo sa týka štátnej tyranie, kde práva teraz väčšinou ľudí považovaná za neodvratelné zmiznú. **Vyplňme prichádzajúcu noc tisícami bodov odporu. Ako hmla, ktorá sa utvorí, keď sú k tomu dobré podmienky, a zmiznú, keď nie sú- taký musí byť odpor proti tyranii.***

Táto publikácia bola vydaná divíziou

